

Een expeditie: niet eenvoudig, wel de moeite waard!

Precies 100 jaar geleden, in 1910, vertrekt uit Noorwegen een schip met aan boord de ontdekkingsreiziger Roald Amundsen. Het schip heeft als bestemming: Antarctica. Nog nooit heeft een mens op de geografische Zuidpool gestaan. Amundsen wil de eerste zijn. Het wordt een spannende tocht. De omstandigheden in het Zuidpoolgebied zijn afschuwelijk. De afschuwelijke kou, de snijdende wind, de sneeuw, het ijs, dit is geen plek voor de mens. Maar Amundsen en zijn team zetten door. Want ze willen hun doel bereiken. De tijd dringt, want er is tegelijk nog een andere expeditie onderweg, uit Engeland, onder leiding van Robert Falcon Scott. Wie zal als eerste het felbegeerde doel bereiken? Uiteindelijk lukt het Amundsen. Op 14 december 1911 kan hij de Noorse vlag planten op de Zuidpool. De expeditie is geslaagd!

Een expeditie is nooit eenvoudig. Je gaat naar een onbekend gebied. Je weet niet wat je onderweg tegen zult komen. De omstandigheden kunnen meezitten, maar ze kunnen ook vreselijk tegenzitten. Een expeditie vraagt om durf, om lef, om doorzettingsvermogen. Een expeditie vraagt van jezelf dat je offers wilt brengen. Maar uiteindelijk blijkt dat het allemaal de moeite waard is, als je het doel bereikt.

Dat is precies wat Abram heeft meegemaakt. Abram, later wordt hij door God 'Abraham' genoemd, 'vader van vele volken', maar hier heet hij nog Abram, 'vader is verheven'. Wat weet Abram van God? Nog vrijwel niets!! Moet je kijken, we zitten nog maar helemaal aan het begin van de Bijbel! Maar hij gaat toch! En door te gaan, groeit zijn geloof. Laten we eens even kijken naar drie fasen in die expeditie.

Fase 1: luisteren naar Gods roeping en Zijn beloften

De eerste fase is de voorbereiding. Waarom gaat Abram op pad? Omdat hij een stem heeft gehoord, de stem van God. Hoe? Dat staat er niet bij. Misschien heeft Abram echt een stem gehoord, dat kan. Hij kan ook een visioen hebben gehad, of een bijzondere droom. Maar God sprak tot hem. Dat was voor hem zonneklaar. Wat zegt God dan? Nou, kijk maar, in vers 1: 'De HEER zei tegen Abram: "Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen."' Dat is een duidelijke opdracht. En tegelijk héél erg onduidelijk. Want God vertelt er niet bij welk land dat is. En Hij vertelt ook niet op welke manier Hij de weg zal wijzen. Hij zegt alleen maar: 'Ga op weg, Ik zal de weg wijzen.'

Daarnaast geeft God er een heel aantal beloften bij, in vers 2 en 3: 'Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, Ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij.'

Dat is alles. Abram krijgt een roeping, en hij krijgt een handvol beloften mee. Zo gaat hij op weg. Maar gelukkig: hij gaat niet alleen! Zijn vrouw gaat mee, Sarai, en ook zijn neef Lot. En ze nemen ook al hun bezittingen mee, dat betekent: ze gaan niet op vakantie, dit is ook geen dagtochtje, nee, dit is definitief. Ze trekken écht weg!

Nu naar jouw leven. Geloven is niet iets, wat er een beetje bijhangt. Als dat zo is, is het geen echt geloof. Heel veel mensen denken dat dat wél kan. Je leeft gewoon je leven, net als ieder ander, en daarnaast ga je ook af en toe naar de kerk. Niet te vaak natuurlijk, en al helemaal geen twee keer op een zondag. Maar goed, dat doe je dan. En natuurlijk: als je gaat eten, dan bid je voor je eten, behalve als je met vrienden bent, dan schaam je je daarvoor. Eigenlijk is het dat wel zo'n beetje: af en toe naar de kerk, bidden voor het eten, ja en natuurlijk ook niet stelen en niet liegen... behalve dan als het echt niet anders kan. En zo ben je dan christen, en dan zeggen ze in de kerk dat je naar de hemel gaat. Dat is een mooie levensverzekering.

Nou, vergeet het maar! Dat is géén christen-zijn! Christen-zijn is een avontuur! Je wordt *geroepen*! God zegt tegen jou: 'Ben jij bereid om álles op het spel te zetten voor Mij?' Het gaat niet om een dagtochtje! Nee, het gaat om een definitief vertrek, weg uit je *comfort zone*, weg uit je eigen veiligheidszone.

Misschien denk je: 'Ja, maar ik weet nog zo weinig van God, dan moet ik eerst nog een heleboel lezen en een heleboel leren, en nog jarenlang catechisatie volgen, en ik moet nog een heleboel andere dingen, dán pas kan ik met God op weg gaan.'

Maar zo is het niet! God zegt vandaag tegen jou: 'Wil jij Mij nú volgen?' De meeste jongeren hier in de kerk weten véél meer over God dan Abram. En hoe leer je Hem verder kennen? Door met Hem op weg te gaan!

Dus wat is er nodig, als voorbereiding? Eigenlijk vooral dit: geloof je dat God ook jou roept? En luister je naar Zijn beloften?

Wat zijn dan die beloften voor jou? Abram krijgt de belofte dat God hem zal zegenen, als hij gehoorzaam op pad gaat, die belofte, die krijg jij ook. God zegt: 'Ik zal jou zegenen!' Verderop in de Bijbel lezen we een belofte van de Here Jezus, in Matthëus 19: 29: 'En ieder die broers of zusters, vader, moeder of kinderen, akkers of huizen heeft achtergelaten omwille van Mijn naam, zal het honderdvoudige ontvangen en deel krijgen aan het eeuwige leven.' Als jij besluit om God te gaan volgen, om mee te gaan op de expeditie geloven, dan kan dat je álles kosten! Maar je krijgt er nog véél meer voor terug! In dit leven al! Een leven vol van God. Ontzettend spannend. Een leven dat sprankelt, voor blijdschap, en ook vol wonderen. Wonderen van God. En bovendien krijg je het eeuwige leven.

Wat doe je? Ga je mee op expeditie? Je hoeft niet alleen! Gelukkig zijn er ook anderen, die net als jij Jezus willen volgen. Daarom is een kerk zo belangrijk. Veel mensen zeggen: 'Ach, ik kan ook wel geloven zonder kerk.' Maar het is een sprookje. Als jij het in je eentje wilt doen, is de kans heel groot dat je vroeg of laat strandt en je geloof verliest. Denk maar aan die expeditie daar op de Zuidpool. Als je groep kwijtraakt, dan red je het niet! We hebben elkaar nodig! Paulus zegt: we zijn allemaal delen van één lichaam. Die lichaamsdelen, die kunnen niet zonder elkaar.

Fase 2: op weg gaan! Stappen durven zetten!

Fase 2: hoe doe je dat dan, hoe ga je op weg? Abram vertrok, op een dag. Hij ging op zijn kameel zitten, en hup,

daar ging hij. Maar hoe doe je dat nu met God? Hoe ga je op expeditie?

Nou, dat begint hiermee, dat je je meldt bij God. Dat je je aanmeldt. Dat je bidt en zegt: 'Here God, hier ben ik. Voortaan wil ik alleen nog doen wat U zegt. Ik bid U: wilt U mij meenemen op de expeditie geloven. Ik besef dat ik dat niet verdiend heb. Ik belijd U al mijn zonden, en ik doe een beroep op de Here Jezus, die stierf aan het kruis, ook voor mij. Vergeef mij, Heer, en neem mij mee op ontdekkingsstocht. Voortaan ben ik helemaal van U!'

En weet je, nu zit jij hier, en je denkt: 'Oké. En hoe gaat het verder?' Maar dit is menens. Heb jij je al een keer helemaal gegeven aan God? Dat is heel ingrijpend! Want voortaan is dan dus alles van Hem: ook je bankrekening, en ook je computer en ook je mobiel. Heel je bezit gaat mee op expeditie. Je gaat dus je geld en je mobiel en je computer inzetten zoals God dat wil.

Heb jij je al aangemeld? Kijk, vaak gaat het net als bij Taizé. Veel mensen zeggen: 'Mooi zeg, zo'n bijeenkomst. Nou, misschien willen wij ook wel gastgezin zijn.' Maar daar blijft het bij. Weet je, het wordt pas écht als je het formulier invult. Zo is het ook met God. Je kunt eindeloos redeneren over God, en filosoferen, maar dat is allemaal héél vrijblijvend. Het wordt pas echt als jij op je knieën gaat, en het zegt: 'Here God, ik meld mij aan. Hier ben ik. Alstublieft, neem mij aan in Uw genade. Ga met mij op weg!' En dan ga je. Wat is dat concreet? Nou, bijvoorbeeld dat je tijd apart zet voor God. Elke morgen en elke avond. 's Morgens zeg je: 'Hier ben ik, Here God, gebruik mij maar! Gebruik mij om iemand anders tot U te leiden. dat iemand anders via mij tot geloof komt. Werk door mij heen!' En 's avonds, dan neem je met God weer de dag door. Je dankt voor wat er goed ging, je vraagt vergeving voor het verkeerde, en je kijkt wat je hebt geleerd.

Gáán. Dat betekent ook: risico's durven nemen. Een aantal van jullie doen dat door naar India te gaan met World Servants. Anderen hebben een ander project. Over vijf weken, op zaterdag 18 december, de zaterdag voor Kerst, gaan er weer jongeren en ouderen in gesprek met mensen op winkelcentrum De Scholver over de vraag: 'Wat betekent Kerst voor jou?' Doe je daaraan mee? Komende zomer kun je meedoen met de sportweek Schollebaar: sporten met kinderen en jongeren, en kijken of je met elkaar in gesprek kunt komen over geloof. Eergisteren trouwde Wouter Klop. Ik weet nog goed dat Wouter voor het eerst meedeed aan Dabar, dat is evangelisatiewerk op een camping in de zomer. Hij zei toen: 'Ik heb in die twee weken méér geleerd over wie God is, dan in alle jaren daarvoor.' Wil je ontdekken wie God is? Zo'n project is óók een mogelijkheid. De vraag is: kom je in actie? Kom je in beweging? Ga je op weg, net als Abram? Of blijf je hangen in je eigen wereldje?

Op weg gaan betekent: durven! Ik wil die uitdaging ook bij je neerleggen op het gebied van geld. In de kerk zijn allerlei overzichten van wat mensen geven. En het is opvallend dat oudere generaties veel méér geven dan jongere generaties. Nou kun je zeggen: 'Vaak hebben ouderen wat meer kunnen sparen en zo.' Maar zelfs als je daar rekening mee houdt, dan nog geven ouderen véél meer dan jongeren. Terwijl je juist op dit gebied héél veel kunt leren van wie God is. Want weggeven, dat betekent: loslaten. En dat is eng: kan ik dan het abonnement van mijn mobiel nog wel betalen? En kan ik nog wel op vakantie? Enz. Ik zal je één ding vertellen: als je geld weggeeft voor de

dingen van Gods Koninkrijk, dan zul je versteld staan wat God daarvoor teruggeeft. Neem de proef maar op de som! God Zelf daagt je uit, wist je dat? Maleachi 3: 10: 'Stel Mij maar eens op de proef – zegt de HEER van de hemelse machten. Breng alle tienden naar Mijn voorraadkamer... (dus dat wil zeggen: 10 % van alles wat je krijgt, voor je baantje, en als verjaardagsgeld, noem maar op, van alles 10 %), zodat er voedsel in Mijn tempel is, en zie dan of Ik niet de sluizen van de hemel voor jullie open en zegen in overvloed op jullie land laat neerdalen.' Ik zeg je heel eerlijk: wij hebben dat zelf al zó vaak mogen ervaren: dat je aan de ene kant geeft, en aan de andere kant nog véél meer terugkrijgt. Neem de proef maar op de som: God Zelf daagt je uit! 10 %. Je kunt het verdelen over de kerk en over allerlei andere goede doelen. Kijk maar eens wat er gebeurt!

Dat is fase 2, ga op weg.

Fase 3: blij in contact met God!

En dan fase 3: blij in contact! Wat staat er over Abram? Abram komt in More, bij Sichem, en daar spreekt de HERE opnieuw met hem. En wat doet Abram? Hij bouwt een altaar om God te vereren. En in Bethel bouwt hij wéér een altaar.

Blijf in contact met God! Laat het contact niet verslappen! Leg al je vragen maar aan God voor! Hij geeft echt antwoord! Hij laat je niet los! Soms moet je een tijd wachten, maar God zal je laten zien dat Hij er is. Josh McDowell is predikant in Amerika, hij heeft allerlei boeken geschreven, ik heb er ook een gehad, 'Jezus, feit of fictie' maar ik heb het uitgeleend, en ben het kwijtgeraakt. Toen Josh theologie ging studeren in Californië, om predikant te worden, overleed zijn vader. Zijn moeder was al eerder overleden. Hij begon steeds meer over zijn moeder na te denken. Zou zij nou echt geloofd hebben, of niet? Hij wist het niet, en hij vroeg het aan God. 'Here God, ik wil dat zó graag weten!'

Wat gebeurde er? Op een dag ging hij naar het strand, daar in Californië, helemaal in het westen van Amerika. Hij wandelde een pier op, daar zaten mensen te vissen. Ook een oudere mevrouw. Ze kwamen aan de praat, en die mevrouw vroeg: 'Waar kom je vandaan?'

'Ik kom uit Michigan', zei Josh (Michigan is helemaal aan de andere kant van het land), uit een plaatsje dat niemand kent: Union City...'

'Ken je de familie McDowell?' vroeg de mevrouw.

'Nou...' zei Josh stomverbaasd, 'ik ben een McDowell, ik ben Josh!'

De mevrouw keek hem aan: 'Jouw moeder was een nicht van mij!' Ze konden het allebei amper geloven.

'Weet u of mijn moeder geloofde?' vroeg Josh.

'Jazeker!' zei de mevrouw. 'Toen we tieners waren zijn we samen naar een tentcampagne gegaan, zo'n evngelisatieweek. Op de vierde avond zijn we allebei ons leven aan de Here Jezus gegeven.'

Vind je het niet wonderlijk? Dit is het nou! Expeditie geloven! Spannender dan de Zuidpoolexpeditie van Roald Amundsen. Ga met God op weg, alleen maar met Zijn Woord, met de Bijbel, en met Zijn beloften! Doe het, durf stappen te zetten, en blijf met God in contact! Dan zul jij óók dit soort dingen meemaken. Je zult verwonderd staan, verbaasd. En je zult merken dat het wáár is wat Jezus heeft gezegd: 'Als je in deze wereld iets opgeeft voor Mij, zul je het honderdvoudig terugontvangen, en bovendien ontvang je eeuwig leven!'

Ga op pad! God is het waard, en jij bent het waard! Amen.